



© Белко Ангелов

Моята махала

Горе на баира, там е ромската махала на град Провадия. Зиме пътищата в махалата се превръщат в пързалка и изкачването и спускането е истинско предизвикателство. Особено за малките ученици, нарамили ученически чанти.

Когато влакът минава през средата на града, от него ясно се виждат двете му части, защото железопътната линия разделя ромската махала от останалата част. Пътникът може да види причудливи, смешни физиономии на хора, които махат на преминаващия влак.

Долу са по-хубавите къщи, които трудно се различават от българските. Нагоре са колибите, които вече са достигнали самото подножие на провадийското кале. Когато



слънцето огрее махалата, тя се съживява като жив човек. Мъже, жени и деца започват да пълят нагоре, надолу. Чуват се възгласи, крясъци, плач на деца и смехове, лай на кучета и кукуригане на петли. Насред махалата е болницата "Царица Йоана", за да стигне човек до нея трябва да пресече ж. п. линията и да изкачи един усукан баир, по който, и автомобилите, и каруците виждат зор.

В махалата има и българи, и турци, някак те са свикнали с ромите, познават се помежду

си, поздравяват се, само че през последните години хората се озлобиха и вече не е същото. Все повече роми започнаха да мизерстват, все повече деца започнаха да глугуват, а младите хора стават все по-покварени, по-агресивни, по-диви. Още навремето по-ачигъоз ромите са започнали да напускат махалата или да се заселват по-надолу, покрай линията. Така много роми сега живеят в квартал "Север", който е на другия край на града и минава за най-новия квартал. Нещо не им харесва махалата с нейните порядки. Простотията, завистта и духовната ограниченост, които царят там, отблъскват онези роми, дето са малко по-образовани, по-заможни или просто не искат да се отъждествяват с другите.

Орхан Тахир

В навечерието на Международния ден на ромите - 8 април в редакцията на в. "Дром громендар" гостуваха журналистът от в. "Ла Република" Масимо Каландри, драматургът Пино Петроцели и актьорът Диего Меренгон.

Италианските интелектуалци са от Генуа и проявяват интерес към ромите в България. Проектта, по който работят се нарича "Портрети: роми".

Тяхната задача е да интервюират роми от цяла Европа и от портретите им да изградят драматургично представление.

Репетициите се очаква да започнат в края на април 2004 г., а първите спектакли ще са на сцена в Милано или в Генуа. В една от ролите ще бъде известната италианска актриса Лаура Маринони - споделя



Италианци готвят пиеса с ромско начало

ли Пино.

Гостите останаха очаровани от ромите в България, от подготовката за големия наш празник. Хубаво е че тачите всички свои празници възхваляват се те. Бих искал и нашите дзингари роми да знаят

своите традиции, обичаи, език, култура - пожелава си макар и неуверено Масимо и допълва, че у тях няма ромски махали, много трудно можеш да разпознаеш кой е ром, кой е италианец.

Вили Богданова

Чесън и сланина

Времето някак лековато обръщаше посоките. Свити довчера, непознати момчета държаха речи, вееха знамена, а тези които познавах от близкото обкръжение на управляващите, стояха сериозни и загрижени за новите промени. Смешно ми беше, приемах всичко почти на шега, несериозно и все по-често си спомнях различни сцени от филми, пиеси за патетичните дни на Октомврийската революция. Не мислех за това как довчерашните ще си отидат от властта и на техните места ще дойдат... Докато един ден не се отърках о другаря Кондев.

Седнал, със свити крака, той се бе облегал на стената на супер-току до входа и пред него небрежно бяха подредени яйца, връзки лук и чесън. В дясната си ръка държеше ножка с дълга черна дръжка, която стърчеше из свитите му пръсти, а в лявата стискаше около четвърт хляб с парче сланина върху него. Режеше тънко от бялото месо, после от фразелата, присягаше към гаванка с мерудия и така сладко си похапваше, сякаш бе седнал не да продава, ами да предизвиква минавачите с апетитни зальци. Беше с мека шапка, поприхлупена и леко килната на уволнявка. Зазяпах се у човека, защото всеки ден влизях за нещо в супер, но досега не бях го забелязал. И тъкмо да отмина, вече огладнял, когато се сетих, че новият продавач пред супер ми бе познат. Само допреди няколко години този човек беше един от първенците на града, от Партията, както казвахме по него време. Сега толкова спокоен, уверен, той не се притесняваше от нищо, сякаш се наслаждаваше на пропуснати мигове от живота си. Наистина тези дни ли е чакал, добре ли се чувстваше, това ли беше демокрацията за него?

Васил Чапразов

Буганеца

Все за ромското образование

Унгарската столица Буганеца с всяка година се налага като център за работещите по програми на ромското образование. В дните преди 8 април - Международен на ромите, тук се събраха представители на Образователни

те министерства от няколко страни между, които и България. Проблемите на образованието на ромите в нашата страна бяха осветлени от специалисти като: Христина Христова - шеф на сектор "Духовно развитие и интеграция на малцинствата", Йосиф Нунев - държавен експерт, Лили Ковачева - експерт по ромски език и др.

Дром

Конкурс "Усин Керин"

СЛОВOTO МУ

На Усин Керим

Влюбено е словото му огнено
в цветя и птици,
хора и природа.
Словото му стройно
като напета ромка
Свети в мрака
пламъче - светулка.
С тънък, сребърен смях
ме посипва словото му разпнато -
отзвучава музика в мене.
Словото му - с менливите си форми,
с доброта и милост,
с грях и възмездие.

НОЩЕН ЕТЮД

Усамотен пешеходец си ти.
Чувам провлачените ти стъпки,
дори през затворен прозорец.
Вън на улицата лежи нощта
и тъгата на първия есенен ден.
Стоя на прозореца
и гледам с печална пустота.
Лампите примигват
под ударите на вятъра,
изстрелващ дълги стрели,
като безутешно страдание.

Марина ИВАНОВА